تنظیر به استاد و معلم

شاگرد: صلات خداوند متعال، چه معنا می‌شود؟

استاد: صلات خداوند، یعنی خدای متعال برای پیامبرش صلّی اللّه علیه و آله دارد کاری می‌کند که در آینده بسط مقام افاضه پیدا می‌کند. مثالش را در جلسه‌ی قبل گفتم. استادی هست که وقتی در یک ساعت درس می‌دهد، قرار نیست بیشتر یاد بگیری. می‌گویی‌م: استاد گرامی این مطلب فنی را در یک ساعت بیان کردی، چقدر بر علم تو افزوده شد؟ بر می‌گردد و می‌گوید بینی و بین اللّه هیچ؛ هر چه را می‌دانستم، گفتم و بیشتر هم نشد. اما همین استاد، یک وقتی هست که مطالبی را می‌گوید و چیزی بر او افزوده نمی‌شود ولی یک شاگرد داشت. یک شاگرد نشسته بود و گوش داد و استفاده کرد و حرف‌های استاد را شنید. یک وقتی در کلاس او بیست نفر بودند. یک وقتی هم یک شبکه‌ی ماهواره‌ای بود و میلیون‌ها نفر استفاده کردند. استاد یکی، مطلب یکی، بالاتر هم نرفت، اما وقتی میلیون‌ها نفر از او استفاده می‌کنند، سفره‌ی افاده‌ی او بالاتر است. می‌گویی‌م: وقتی میلیون‌ها نفر گوش می‌دهند، مقام استادی او بالا رفت. نه مقام علمی او، بلکه مقام استادی او در افاده بالاتر رفت. الآن عده‌ی زیادتری از او استفاده می‌کنند.

شاگرد: یعنی خداوندی که همه‌ی کمالات را داشته است، دیگر نداشته بدهد؟ در این صورت، این نقصان خداوند می‌شود و یا این‌که ائمه علیهم السلام قابلیت بیشتری نداشتند؟ این نقصان برای ائمه علیهم السلام می‌شود.

استاد: این هم تشقیق خوبی است که عرض می‌کنم.

شاگرد 2: در مقام بساطت، در نهایت، آن‌ها خودشان را در معرض قرار می‌دهند. آن طرف را نبینی‌م، از این طرف ببینی‌م. بساطت سر جای خودش است. نه این‌که اگر اضافه شود، این بساطت زیاد شود، آن بساطت در بینهایت است، از این طرف هر چه خودمان را در معرض قرار بدهی‌م، معنای صلوات می‌شود.

بازبینی #2
ایجاد شده 22 ژوئن 2024 13:37:14 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 ژوئن 2024 15:24:32 توسط ... .